

Institut. Skulde det imidlertid være saa, at Stemningen ikke er for Meddomsmænds-instituttet, men for Nævningretter, saa vil jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Bestemmelser, som findes i det foreliggende Lovforslag vedkommende Nævningerne. Det er naturligvis rigtigt, at Grundlaget for Nævningerne og Nævningers Udmeldelse maa være en Grundliste, saaledes som Forslaget foreskriver. Dernæst er det ogsaa rigtigt, at der af denne Grundliste ved Lodtrækning udtages en Aarsliste og ved Lodtrækning af Aarslisten atter en Samlingsliste, som jeg vil kalde den, og at der af denne Samlingsliste atter ved Lodtrækning udtages de Nævninger, som skulle fungere eller medvirke ved den enkelte Retssag. Imidlertid mener jeg, at det Udvalg, som foreslaas i § 55 i det foreliggende Lovforslag, er vel kompliceret. Derefter skulde Udtagelsen af de Nævninger, som skulle paa Aarslisten og paa de følgende Lister, alene med Undtagelse af de Nævninger, som skulle fungere under den enkelte Sag, foretages af et Udvalg, og dette Udvalg skulde bestaa af en Formand, der beskikkes af Kongen, og fremdeles af 4 Medlemmer. Der skal altsaa fungere 5 Medlemmer ved dette Arbejde, og disse 5 Medlemmer skulde mødes mindst 5 Gange om Aaret. Det forekommer mig at være en temmelig kompliceret Historie. Jeg mener, at 3 Medlemmer maa kunne gøre det, eller allersnarest mener jeg, at man uden at løbe nogen som helst Risiko kunde betro dette Hverv, som omtales i 5te og 6te Kapitel, til Landsrettens Formand. Det bestaar jo væsentligst i Lodtrækninger, og disse Lodtrækninger kunne lige saa vel den ene foretage som den anden, og dernæst bestaar det i Afsigelsen af nogle Kendelser, som imidlertid ikke skulle gaa ud paa, hvem der skal optages paa Listerne, men derimod blot træffe Afgørelse, naar nogen begærer sig fritagen for at være paa Listerne, eller man mener, at nogen med Urette er optagen paa Listerne, og disse Kendelser, mener jeg, at man meget vel kunde betro til Landsretterne. Det er kun af praktiske Hensyn, jeg erkender, at logisk og teoretisk er det rigtigt, at Landsretterne ikke have noget med det at gøre, men da Landsretten dog skal foretage den endelige Lodtrækning, saa kunde man lige saa godt betro Landsretten ogsaa at foretage disse.

Men endelig kommer jeg til, hvad der vel er en Hovedsag, og det er Grundlisterne. Forslaget gaar ud paa, at ingen

kan optages paa Grundlisten, som ikke er optagen paa Folketingsvalglisten, og det er korrekt. Jeg mener, at d't maa være en absolut Betingelse for overhovedet at kunne blive Nævning, at man er Folketingsvælger. Men paa den anden Side anser jeg det for lidt uheldigt, at man overlader det til Kommunalbestyrelsen alene at skønne over, hvem der er egnet dertil; jeg er bange for, at politiske og andre uvedkommende Hensyn der kunne gøre sig gældende, og jeg er bange for, at man ikke der netop altid kommer til at fyldestgøre Retfærdighedens Krav. Imidlertid er jeg, det maa jeg indrømme, ikke i Stand til at henvise til eller opgive, hvilken anden Vej man skulde gaa, det maa jeg sige, at det kan jeg ikke, men det kunde jo tænkes, at der kunde findes en Vej, og jeg synes, at jeg har villet henlede Opmærksomheden paa, at det er lidt betænkeligt at lade Kommunalbestyrelserne foretage dem. Skulde man imidlertid mene, at man ikke kan finde nogen anden Autoritet end Kommunalbestyrelserne, saa mener jeg, at man dog kunde bøde lidt paa disse Mangler, som jeg nævnte, og det kunde man gøre ad to Veje. For det første kunde man lade Valget foretage gennem Forholdstalsvalg, saa vilde det ikke blive absolut ensidigt, og det vilde have sin Betydning for Kommunalbestyrelsernes Vedkommende uden for Kjøbenhavn, der jo ere valgte af forskellige Vælgerkorps; og for det andet mener jeg, at man kunde gaa den Vej, at man ikke hvert Aar udtog en Grundliste. Jeg mener, at det vilde være fuldstændig tilstrækkeligt, at en Grundliste gjaldt for 3 Aar eller 6 Aar, og man saa blot hvert Aar supplerede denne Grundliste af Hensyn til den Afgang, der nødvendigvis finder Sted. Ellers skal jeg ikke nærmere komme ind paa Bestemmelserne om Nævningers Valg; jeg maa sige, at efter min Formening har Lovforslaget i det store og hele her truffet det rette.

Derimod er der en Bestemmelse i Forslaget, som jeg gerne vilde omtale, fordi jeg ikke tror, at den er ganske korrekt, som den staar. Der staar i Udkastets § 25, at Regeringen for Fremtiden ikke skal kunne anordne ekstraordinære Retter, det vil altsaa sige Kommissioner; Regeringen skal ikke for Fremtiden kunne ned sætte Kommissioner. Jeg kan ikke tiltræde denne Bestemmelse i den Almindelighed, hvori den staar. Jeg mener nemlig, at der maa gøres Forskel paa Kommissioner. Der er Forskel paa, om det er Kommissioner med dømmende Myndighed, eller